

ցնէին իրենց յետ մնացած և մահաբեր քնով ննջող քոյրերին: Դէհ, հայրենասէր տիկիններ և ընկերասէր Հայ օրիորդներ, եթէ կամենում էք ձեր կեանքում մի բարի և օգտակար գործ կատարել, ամառնային ամիսներին շրջեցէք Ուտիացոց երկրում, որոնք ձեզ սիրով և գրկաբաց կընդունեն: Դուք նրանց թէ շատ բան կսովորեցնէք և թէ նրանց նիստ ու կացը ուսումնասիրելով ու հետազօտելով՝ ինքներդ ևս շատ բան կսովորէք:

Թ.

ՈՒՏԻԱՅՈՑ ԵՐԿՐԻ ՅԱՅՏՆԻ ՎԱՆՔԵՐՆ ՈՒ ՍԸՐ-
ԲԱՎԱՅՐԵՐԸ

Ա. Եղիշէ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ՎԱՆՔԸ *): Այս վանքը շինուած է Նուխու հիւսիսային կողմը, Կովկասեան լեռնաշղթայի մի սարաւանդակի վրայ, ս. Եղիշէ առաքեալի ձեռքով: Ս. Եղիշէ առաքեալը Յիսուսի 72 աշակերտներից մինն էր. նա Ուտիացոց և Աղուանից երկրներում քրիստոնէութիւն տարածեց և այս երկրումն էլ նահատակուեց այնօրէն լեռնականների ձեռքով: Պատմութիւնից յայտնի է, որ այս կողմերն այցելեց նաև մեր չընաշխարհիկ Մեսրոպ Մաշտոցը, Աղուանից և Ու-

*) Թուրքերը անուանում են այս վանքին «Քեօհնայ օջաղ» — հին ուխտատեղի և Հայոց պէս երկիրդածութեամբ սիրում են նրան ու պաշտում: